

Citáty Václava Havla z plakátů, které budou umístěny v MHD:

1.

„Naším národním programem nemůže být pouze naše národní existence. Musí jím být dobré lidské činy.“

Státní svátek České republiky, Praha, 28. října 1993

2.

„Všichni víme, že lze vymyslet tisíc a jeden důmyslných regulačních nástrojů, které budou ochraňovat zemské klima, neobnovitelné zdroje, biologickou rozmanitost, místní zhodnocení zdrojů, kulturní identitu národů a lidské dimenze sídel, svobodnou soutěž a zdravé sociální vztahy.“

„Oč ale běží, je zásadním způsobem posílit systém obecně sdílených mravních norem, které budou vskutku globálně znemožňovat, aby různá pravidla byla obcházena vždy znovu s ještě větší důmyslností, než s jakou byla vymyšlena.“

Výroční zasedání rady guvernérů MMF a SSB, Praha, 26. září 2000

3.

„Vím, jak to zní nepopulárně, ale nemohu si pomoci: nejvíc ublížíme sami sobě, když se budeme starat jen sami o sebe.“

Novoroční projev, 1. ledna 2000

4.

„Stát si společnosti, národy, občané netvoří jen pro to, aby je chránil proti vnějšímu nepříteli, proti kriminalitě nebo proti nespravedlnostem – stát existuje i proto, aby v některých dalších věcech chránil společnost před ní samotnou.“

Hovory v Lánech, 28. února 1993

5.

„Je však cosi vyššího než naše zájmy. Totiž principy, které zastáváme. Principy nás ostatně daleko častěji spojují, než rozdělují. A jsou navíc tím, podle čeho se pozná legitimitu či nelegitimitu našich zájmů.“

Projev v kanadském parlamentu, Ottawa, 29. dubna 1999

6.

„Do evropských a světových souvislostí se věleňujeme tím, že jsme dobře sami sebou, totiž že si získáváme respekt svou výkonností, svými objevy, svými myšlenkami, svou statečností, typem své odpovědnosti za svět, druhem své péče o naše kulturní dědictví a své starosti o tvář naší země. Nikoli tím, že o své identitě trvale mluvíme a trvale se strašíme, že nám ji chce někdo ukrást.“

Novoroční projev, 1. ledna 2002

7.

„Úkolem politiků není pouze plnit vůli voličů a případně opakovat po nich jejich bludy, aby se jim zalíbili, ale také je vést a s jejich bludy bojovat. I s rizikem, že nebudou příště zvoleni.“

Kavárna A.F.F.A., č. 4/95, listopad 1995

8.

„Naše identita nespočívá přece v tom, že o ní mluvíme a neustále někde vykřikujeme: My jsme Češi a kdo je víc, ale v tom, že jsme schopni něco originálního říct jiným, něco konkrétního vytvořit, co může zaujmout i jiné, ale co by stěžejí někde jinde vzniklo.“

Projev v Parlamentu České republiky, Praha, 12. března 1996

9.

„Ať se zamýšlím nad kterýmkoli problémem dnešní civilizace, vždycky nakonec narazím na téma lidské odpovědnosti, která není schopna držet krok s civilizačním vývojem a zabránit mu, aby se neobrátil proti lidskému rodu. Svět jako by nám začínal prostě přerůstat přes hlavu. Není cesty zpátky a jen blouznivec si může myslet, že řešení spočívá v jakémsi zákazu civilizace. Úkolem nadcházející éry je něco jiného: radikální obnova lidské odpovědnosti. Naše svědomí musí dohnat náš rozum, jinak jsme ztraceni.“

Čestný doktorát Harvardovy univerzity, Cambridge, 8. června 1995

10.

„Oslabený vztah politika k právu má svůj zákonitý důsledek v tom, že i občané přestanou brát zákony vážně. Dá-li například někdo z nás najevo, že je celkem jedno, bude-li ta či ona další ústavní instituce existovat, či nikoliv, pak tím nepřímo povzbudí občana v přesvědčení, že je jedno, bude-li platit daně, či nikoliv.“

Projev ke studentům, Praha, 17. listopadu 1994